

Pridi!

Prišel spet je Božič sveti,
srce se ga veseli;
sreča rajska kot pred leti
v srcu zopet oživi.

Sreča src otroško čistih
nam sijala je tedaj,
ko nosili v svojih srcih
smo nedolžnosti še raj.

Pridi zopet, Božič sveti,
in oživi čase te,
da nam zopet kot pred leti
srca v sreči zažare. —

Maksimov.

Nekaj lepega.

Stari pater kapucin Borgia je ležal na smrtni postelji. Okoli njegove postelje so stali stari častitljivi patri in molili. Bolnik je zadremal, menihi pa so začeli šepetaje govoriti med seboj. Tožili so o nadlogah in težavah starih dni, kar naenkrat se vzbudi bolnik. Slišal je tožbe svojih tovarišev, sklonil se v postelji in rekel: »Bratje — ni tako težko, ni tako hudo. Res, zginit je raj z zemlje, a pustil nam je tri stvari, ki nas spominjajo nanj. To so: zvezdice božje, pisane cvetke in nedolžno otrokovo oko.«

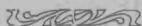
Preljubi otroci moji — resnico so govorili stari možje — res težko je življenje — težave nas obdajajo dan za dnev, posebno v teh težkih dneh vojskâ in pomanjkanja. Resnična je pa tudi beseda umirajočega patra Borgia. Raj je izginit, a ostal nam je lep spomin nanj, ki nam sladi

težke dni. Zlate nebeške zvezdice, ki se nam smehljajo z neba, nam kažejo našo pravo domovino, kjer se bomo v večni radosti odpočili od truda in težav zemeljskega življenja. — In pogledjte, ljubi moji, cvetke na polju! Ko gre človek ves žalosten skozi poljano, posejano s cvetkami, se mu cvetke smehljajo in ga razveseljujejo. Sredi pisane cvetja pozabi človek težave in bridkosti in se veseli s naravo vred. — Tretji spomin na raj: nedolžno otrokovo oko. Ta spomin nam pa glasno kliče in oznanja, kje je prava sreča doma, kje pravo veselje. Vsemu svetu priča nedolžno oko, da biva prava sreča in pravo veselje v srcu, ki ne pozna greha in hudobije. In tako srce ima sredi težav in nadlog na tem svetu raj. In ne čudimo se, da tudi oko oznanja ono srečo, ki jo tak človek nosi v svojem srcu...

Celo leto vas je, preljubi otroci, opominjal Marijin zvonček k lepemu in čednostnemu življenju. Ali ste radi poslušali njegov glas? Ali pa ste se tudi kaj potrudili, da bi po njegovih naukih lepo živeli? — Klical vas je zvonček Marijin k Materi božji — Materi vaši. Ali ste ga poslušali? Naj vam še zadnji njegov glas v letošnjem letu glasno kliče:

»Otroci, vsi pod Marijino varstvo! K nebeški Materi se zatekajte, da vas Ona vzame pod svoje varstvo in vas obvaruje greha. Le v življenju brez greha je prava sreča. Le nedolžno srce more občutiti pravo veselje.

J. So—ič.

Prvo božično drevesce.

Legenda.

Ko je bival Jezusček še na zemlji, je rad zahajal med dobre in pridne otroke. Zlasti je rad obiskoval bolne otročiče, jih tolažil in se igral z njimi.

V borni kočici je ležalo na trdih posteljicah dvoje bolnih otrok. Hudo jima je bilo, ker nista mogla pod milo nebo v družbo veselih vaških otrok.

Vsa žalostna je potožila sestra svojemu bratcu: »Ko bi imela tu v sobi vsaj nekaj cvetic, bi bila vesela.« Bratec pa je menil: »Ni mi toliko za cvetke, ker pre-